

Sebile saapui Suomeen

■ Suomessa ei koskaan ole ollut varsinaista pulaa vieheistä, ei sen paremmin kotoperäisistä kuin ulkomailla tuoduistakaan. Mutta uusiakin merkkejä mahtuu aina mukaan, niin uskoo ainakin ison amerikkalaisfirman suomalainen tytäryhtiö Pure Fishing Finland, joka otti ohjelmaansa Sebile-vieheet.

Eikä syyttä, sillä Sebilet kuuluvat viime vuosien kohutuimpiin viehemerkkeihin. Näyttävässä mallistossa on monia tavallisuudesta poikkeavia, jopa urauurtavia tuotteita.

Innovatiivisuudesta kertoo sekin, että Sebile-vaaput voittivat AFTA-messuilla Australiassa viime vuonna peräti neljä palkintoa. Saavutus, johon kukaan ei ole aikaisemmin pystynyt.

Sebilin isä on ranskalaissyntyinen, nykyisin USA:n Coloradossa asuva Patrick Sebile. Intohimoisella kalamiehellä on ollut jo pikkupojasta saakka kasapäin kalastustarvikkeisiin liittyviä ideoita, joten sattumalta ei mies viehebisnekseen ajautunut.

Patrick Sebile toimii paitsi suunnittelijana myös innokkaana koe-kalastajana. Hän on kiertänyt va-

▲ Sebile-vaaput poikkeavat monessa suhteessa perusvaapuista. Vasemmalta pullukka Crankster, sitten käyrälevyinen pitkäheittovaappu Acast Minnow, kolme nestevatsaista Koolie Minnowia ja kaksi pitkälevyistä Rattler VLL-vaappua.

◀ Sebile-vaapuilla kokotarjonta on todella laajaa, kuten tämä kuva osoittaa. Splasher-popperissa pienimmät ovat kooltaan 52 mm ja 72 mm, kun taas suurin valtamerimalli on 19-senttinen ja peräti 165 g painoinen. Vasemmallä 2 kpl Stick Shadd -jerkkejä.

poineen yli 60 maassa ja saanut tietävästi peräti kuuttasataa eri kalalajia, joka lienee aika ainutlaatuista. Hän on pitänyt hallussaan myös kolmeasataa IGFAn, Euroopan ja Ranskan kalastusennätystä sekä kirjoittanut lukuisia kirjoja ja lehtiartikkeleita.

Eivätkä saavutukset varmaankaan tähän jää, sillä mies on vasta 41-vuotias.

Tällä hetkellä Sebilellä on noin tusina vaappumallia sekä jokusia jigejä, spinnerbaiteja yms. Painopiste on selkeästi vaapuissa, joista valmistetaan lukuisia eri kokoja,

nokkalevytyyppejä ja värejä. Yhteensä vaihtoehtoja on noin 1 800.

Nokkalevyllisiä

Aloitamme **Acast Minnowista**, joka on Grosaria sivuprofililtaan muistuttava kapeakylkinen ja -pyrstöinen muovipiuku. Vaap-

pua tehdään peräti neljää levytyyppiä, kolmea pituutta (95, 125 ja 165 mm) sekä muutamaa painoa.

Jo nimi antaa vihjeitä pitkäheittoisuudesta. Muodoltaan pulikka ei erityisen sulavalinjainen ole, vaan heitto-ominaisuudet kätkeytyvät muovikuorten sisälle. Neljä iso metallikuulaa on erotettu kolmeen pitkulaiseen kanavaan, jossa ne kierivät edestakaisin sen mukaan, onko vaapun aikomuksena lentää vai uida.

Uinti riippuu suuresti naamaan tökätystä levystä. Pienilevyisellä (malli SL) meno on laajapotkuista, mediumlevyllä (ML) varustetulla tiheämpää tärinää. Uintisyvyyttä ei kahdella pienemmällä koolla ole paria metriä enempää, mutta hädkähdyttävän isolappuisen 165 mm DR-mallin sanotaan vetouistelussa

puskevan jopa 15 metriin!

Koolie Minnow on yksi Sebilen erikoisimmista luomuksista läpinäkyvine runkoineen, sisällä läikkyvine nesteineen ja siinä ajeltavine kiteineen (ei tosin kaikissa versioissa).

Malli on solakka, köyryselkäinen ja levy- & kokovaihtoehtoja löytyy jälleen päänsäryksi saakka. Pienimmät Kooliet ovat 79-millisiä taimenkapuloita ja suurimmat 190-millisiä suurhauen pettimä.

Pikkulevyllä varustetut pysyttelevät enempi pintavesissä, mutta isoimmalle LL (Long Lip) -versiolle mainostetaan käsittämätöntä 64 jalan eli 19,5 metrin uintisyvyyttä! Lukemaa voi verrata vaikkapa Rapalan syväuintisimman X-Rap Magnumin yhdeksään metriin.

Pääsin uittamaan 19 cm Koolieta (BRL, Big Round Lip) viime talvena Guinea Bissaussa, jossa sen piti olla kovan luokan ottipeli vetouistelussa. Tulos oli pettymys, sillä kumpikaan kokeilluista ei toiminut kunnon veneemme vetovauhdissa. Rapaloille vastaava nopeus ei ollut ongelma.

Rattslar VLL (Very Long Lip) on voimakkaasti rämsivä, litteä, mutta korkeahko vaappu, jonka huomiota herättävin ominaisuus on lähes rungon mittainen nokkalevy. Ei ihme, että epeli porautuu kokoisekseen melko syvälle, 65-millinen n. 4,5 metriin ja 85-millinen kuu-teen. Heittokalastuksessa ei toki aivan näihin lukemiin päästä.

Sebilen nokkalevyttömiä vaappuja. Vasemmalta Magic Swimmer (3 kokoa), Flatt Shad ja kevennetty lusikka Onduspoon (3 kokoa).

Sebilelle tyypillisesti vaapusta tehdään lisäksi kahdella pienemmällä nokkalapulla varustettua versiota, joiden sukellussyvydet jäävät paljon maltillisemmiksi. Uinti tuntuu kaikilla olevan ns. hanskassa.

Crankster on Sebileistä muodokkain, jolla pulleutta riittää joka suuntaan. Ramakasti rämsivä, kahdella erikosen mallisella nokkalapulla varustettua pallukkaa tehdään viidessä eri pituudessa 35–65 mm. Ui perusvarmalla potkulla pintavesissä, peruuttaa pysäytyksissä jännästi, lentää pitkälle ja epäilemättä kiinnostaa ainakin pienehköjä petokaloja ahvenista jalosukuisiin.

Nokkalevyttömiä

Suurin osa Sebilen vaapuista on nokkalevyttömiä.

Tunnetuimmaksi malliksi mainostetaan **Magic Swimmeriä**, joka on sama kuin Acast Minnow, mutta kolmeosainen ja nokkalevytön. Näine avuineen vaappu potkiskelee eteenpäin varsin kalamaisesti ilman kalastajan käsialaakin. Myös vetovauhtien suhteen se on aika tunteeton, ellei nyt ihan F1-veneen peräaallossa uittella.

Magic Swimmeristä on peräti kahdeksan kokoa välillä 82–228 mm, minkä lisäksi valikoimissa on hitaasti, keskinopeasti ja nopeasti

uppoavia malleja. Olipa paino- ja kokoluokka mikä tahansa, pintavesien vieheitä nämä pääasiassa ovat. Ja kalalajeiksi valikoitunevat meillä varsinkin hauet, pienimmillä taimenet ja ahvenet.

Vieheestä on olemassa myös Soft-versio samaan tapaan kuin Savage Gearin 4Play Herringistä, mutta koukutus tapahtuu yksihakarakoukulla erityisiä koukun varteen pujotettavia painoja hyödyntäen.

Acast Minnowin tapaista nesteytystä on nauttinut myös **Stick Shadd** -jerkki, joka on Patrick Sebilen henkilökohtainen suosikki. Eikä varmaan suotta, sillä käsialaa käyttäen tämän saa uimaan helposti ja näyttävästi. Kun valikoimista löytyy useita painoversioita kelluvista ja suspendereista nopeasti uppoaviin sekä kokoja 72-millisestä 182-milliseen, pystyy näillä haastamaan hyvinkin monenlaisia predaattoreita metsälammilta valtamerille.

Flatt Shad on Sebilen näkemys rämsivävaapusta. Erittäin helppoheittoinen, terävästi ja tiheästi täristävä viehe, jonka nopeahkosti uppoavana saa haluttaessa kulke-maan myös syvällä (etenkin versio Extra Heavy Sinking).

Itselleni jäi mieleen viime syksyllä eräs testipäivä, joka oli ollut hauen suhteen lähes kuollut siihen saakka, kunnes komensin 65 mm Flatt Shadin kehiin.

Kolmella ensimmäisellä heitolla hauki, sitten pari tyhjää kelausta ja taas kaksi haukea. Pikku pulikoita toki, mutta kuitenkin. Kaverit eivät saaneet samasta säpinästä tärppiäkään.

Myös Flatt Shadista valmistetaan peräti seitsemän koon (35–124 mm) valikoimaa. Mainittakoon, että mukana on uppoavien lisäksi pintakalvossa räpiköivä suspending-versio.

Vielä mainittakoon ulkoisilta raameiltaan tavallisen oloinen kevennetty lusikka **Onduspoon**, joka edustaa sisäratkaisuiltaan jotain aivan muuta kuin EV Trutta ja kumppanit.

Kovamuovista valmistetun Onduspoonin etupäässä on raskaahko, kiinteä metallipaino ja takapäissä useita onttoja kammioita, joissa vaeltava muutama metallihelmi. Rämää riittää, samalla kun ilmatila tekee vieheestä suhteellisen pintakulkuisen ja hitaahkosti uppoavan.

Peruskelauksella Onduspoonin uinti ei hirveästi poikkea muista vastaavista, mutta vavan kärjen nykäyksillä menoon saa sellaisia koukkuja ja tanssahteluja että pois alta. Kokoja riittää niin taimenkoskille kuin haukivesillekin: 65, 95 ja 120 mm.

Sebile vesillä

Itselläni oli mahdollisuus tavata Sebilen edustaja Laurent Picq Pyhtään merialueella viime syksynä. Kalastukseen oli varattu yksi päivä Munapirtin lähivesillä, jossa pyynnin kohteena oli hauki.

Valitettavasti reissumme sattui sangan saalisköyhään ajanjaksoon. Joko hauet eivät vielä olleet saapuneet tutuille paikoilleen ruvikoiden reunoille, tai sitten niillä ei ollut nälkä. Kylmä tuuli ja laskuvesi selittivät ainakin osaksi ruokahalun puutetta.

Kalastimme sekä Sebilen vieheillä että vanhoilla tutuilla ottikoneilla täyden työpäivän. Urakointi tuotti venekunnallemme kymmenkunta pienenuoleista luupäättä, muttei ensimmäistäkään isomusta, jollaisista paikalliset vedet ovat kuuluisia.

Teknisesti Sebilet kuitenkin vaikkuttivat. Hieno uinti, erinomainen ulkonäkö, helppo heitettävyyys, laava värikartta...

Ja taisipa niillä tulla jokunen hauki enemmän kuin vanhoilla peileillä.

Valmistajien ja maahan-tuojien yhteystiedot sivulla 82